

לונדון, 27.9.38

אליהו -

קיבלתי אהמול מכתבך מיום 20.9.38. טופס ההסכם ומכתב קצר שנזכרו במכתב זה לא הגיעו לידי. דחייתי חשובתי עד היום, אולם בדואר של היום אין כלום, והחלטתי לא לחכות יותר ולא להטעות אותך בשתיקתי כאילו אני מסכים אתך.

רואה אני שאהה חולק על דעתי, ואין כל טעם וחועלת להמשיך וויכוח אקדמי, כי בין כך ובין כך אתה עושה מה שנראה לך, וכל דרישותי הן קול קורא במדבר.

אתה גם סבור שבעצם החיעצת אתי על הענין ואני כלל לא התנגדתי לכך. גם על דבר כזה לא כדאי להתווכח: מכיוון שבכל זאת הנהלת הסוכנות נושאת באחריות בעניינים אלה, ואני מניח שהמברקים והמכתבים ששלחתי לך הראית גם להברינו בהנהלה, ולכל הפחות למשה - הריני כותב היום למשה ולקפלן שאם ההסכם הזה יקום בידיעת הסוכנות ובאישורה - אין לי מה לעשות יותר בהנהלה.

אני מוצא סתירה בין סוף דברייך במכתב ("נטייתי לעכב את המו"מ, אולם היה כבר מאוחר") ובין הטלגרמה שלך מיום 21.9.38 האומרת: "הוטג הסכם פרלימינרי. צריך להחתם בעוד שבועיים". השיבותי טלגרפית ביום 23.9.38 (כי הייתי בינתיים בפריס, וראיתי את מברקך רק בשבועי בפריס) "לא אוכל הטבעיים לעזוב לונדון. אם לא חתמת - אל תחזום, אם חתמת תבטל החתימה". אני עומד על טלגרמה זו, ואם גם עם זו לא תחשבו - הריני מוכרח לצערי להטיק המסקנה כפי שטלגרפתי לך ביום 20.9.38.

בכל אופן אם תקיים ההסכם תעשה שלא מדעתך דבר אחד טוב: אשוחרר מהעול הרובץ עלי זה חמש שנים.

והיה שלום - ד.ב.ג.